

»Åh nej, stakkels Midde,« siger Dafne, som er den første, der ser den ødelagte svampeskov.

Midde bliver helt trist, da hun igen ser ødelæggelserne omkring hendes hule.

»Det skal vi snart få ryddet op,« siger Urma, som lige er kommet tilbage.

»Vi kan lægge de spiselige svampe her henne ved Middes indgang. De giftige svampe lægger vi her ovre i en bunke.« Urma peger på en lille bar plet i skovbunden.

»Ketil og Ebbe, I kan skrabe jorden lidt op, så man ikke kan se de store fodspor mere.«

»Javel, Fru Kaptajn,« siger Ketil, og Ebbe gør grinende honnør.

De får hurtigt ryddet op, så det ser pænt ud igen. Men det er godt nok meget bart uden alle svampene, synes Midde.

»Se lige her, Midde,« kalder Urma og peger ned i jorden. Der er allerede en lille svampe-spire, der titter op af jorden.

»Det er det gode ved naturen, den lader sig ikke kue,« siger Urma.

»Der er også en spire herovre,« siger Dafne.

»Og her,« råber Ebbe begejstret.

»Der er også én lige her ved indgangen til min hule.« Midde smiler glad, alt skal nok blive godt igen.

Find flere gratis historier om Skovens Venner på www.an-tons.dk

Musen Midde og den ødelagte svampeskov

Midde kigger sig godt for. Hun løber fra krat til krat. Nødden er tung. Det er sjældent hun får nødder. Pind siger, at det er fordi hun er så forsigtig. Men hun er jo bare en lille mus. Hun må passe på sig selv.

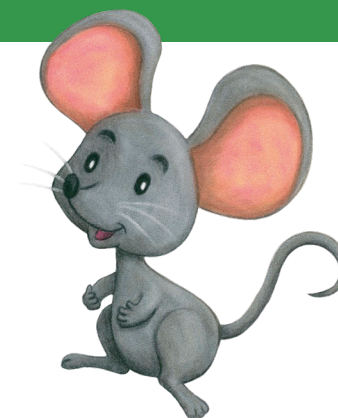
Men i dag var hun heldig. Nu skal hun bare have nødden hjem i hulen, inden nogen kommer og stjæler den.

Hun kan se svampene. Så er hun og nødden snart i sikkerhed. Hun elsker den her tid, hvor svampene vokser op rundt om hendes hule. Det bliver en hel skov af svampe. De er så flotte, og så giver de også god beskyttelse. Hun skynder sig ind under den første svamp. Hun føler sig allerede lidt mere tryk.

Nede i hulen sætter Midde sig godt til rette. Hun begynder at gnave hul i skallen. Pludselig lyder der en høj lyd. Det kommer et stykke derfra.

Larmen fortsætter, og den kommer nærmere og nærmere. Midde kryber sammen i et hjørne. Nu lyder det som om, det er lige oven over hende.

Det bulder og brager oppe fra. Jorden ryster. Det fine blad-billede, hun har fået af Pind,

falder ned fra væggen. Hvad sker der dog deroppe?

Kort efter forsvinder det igen, på samme måde som det kom. Hun kan høre larmen bevæge sig længere og længere væk.

Midde bliver siddende nede i hjørnet i lang tid. Hun har gemt hovedet i hænderne. Nu kigger hun frem. Blad-billedet ligger krøllet sammen nede på gulvet. Forsigtigt samler hun det op og glatter det ud.

Da billedet hænger pænt igen, får hun øje på nødden. Den er trillet over i et hjørne. Måske skal hun lige kigge ud af hulen bare for at se, om alt er, som det skal være. Det kan være farligt. Men hun kan jo altid gemme sig under en svamp.

Midde står lige ved udgangen. Hun holder vejret, mens hun stikker snuden frem i åbningen og kigger ud.

Der ligger store stykker af en smadret svamp lige foran indgangen. Hun skubber det lidt væk og kravler op på det. Nu kan hun bedre se.

Det er et forfærdeligt syn, der møder hende. Hele svampeskoven er smadret. Alle de flotte svampe er ødelagte og ligger spredt ud over skovbunden.

Hvad er det der henne ved den røde fluesvamp? Eller det der engang var en rød fluesvamp. Nu er det bare en flad, rød, smattet klat. Midde går forsigtigt nærmere. Det er et fodspor. Den røde svampe-klat ligger nede i et kæmpe fodspor.

Midde begynder at ryste over hele kroppen. Kæmper! Der har været kæmper i skoven! Midde vil allerhelst skynde sig ned i sin trygge hule, men hun må advare de andre.

På vej til Pinds hule ser hun flere fodspor. Måske skal hun bare vende om og løbe tilbage til den trygge hule. Men nu er hun faktisk tættere på pindsvinets hule end på sin egen. Så hun tager sig sammen og skynder sig af sted.

Tæt på pindsvinets bo kan hun høre stemmer. De snakker meget højt. Hun kan høre Ebbe og Ketil. Egernet og kaninen er altid meget højlydte.

Da hun kommer helt tæt på, kan hun se, at Rudi og Dafne også er der. Ræven er også godt med i snakken. Dådyret står mest og kigger på.

Da de får øje på hende, begynder de alle at snakke i munden på hinanden. Midde får slet ikke lov til at fortælle om den ødelagte svampeskov.

»De var kæmpestore.«
»De lavede en forfærdelig larm.«

»De ødelagde hele svampeskoven,« får Midde hurtigt sagt.

Så bliver der helt stille. De kigger alle på hende.

Det var Dafne, der først sagde noget.
»Har de smadret alle dine svampe?«

Midde nikker.

»Dem alle sammen?« spørger Ebbe.

Midde nikker igen.
»Ja, dem alle sammen.«

Pind kommer hen og lægger armen om hende. »Åh, lille Midde.«

Midde får en klump i halsen.

»Vi må over og snakke med Urma,« siger Ketil.

Det er de alle enige om. Uglen ved helt sikkert besked. Så de går alle mod Urmas træ.

Da de når Uglen Urmas træ begynder Ketil, Ebbe og Rudi igen at råbe i munden på hinanden.

Urma kan ikke forstå ret meget af, hvad de siger. »Rolig nu. Ja, der var menneske-børn i skoven.«

»Hvorfor tramper de på ting og ødelægger Middes svampeskov?« spørger Ebbe.

Dafne stikker hovedet frem. »Og hvorfor smider de affald?«

»Og de skræmmer dyrene.« Ketil holder hovedet højt. »De skræmte selvfølgelig ikke mig, men mine søstre var meget bange.«

»Det er desværre ikke alle menneske-børn, der har lært, at man skal passe på naturen,« forklarer Urma. »Men de er væk igen. Det er heldigvis sjældent, at der er mennesker i denne del af skoven.«

»Skal vi gå en tur rundt i skoven og se, hvor meget de har ødelagt?« Urma kigger rundt på dyrene.

De bliver hurtige enige om, at det er en god ide. Urma må dog først berolige Midde med, at menneskerne er ude af skoven igen.

»Så kan vi også hjælpe Midde med at rydde op i svampeskoven,« siger Dafne.

Ræven Rudi får hurtigt snuset sig frem til børnenes spor.

De kommer forbi den store myretue, hvor der er lavet et stort hul ned midt i. Myrerne har vældigt travlt.

»Kan vi hjælpe dem?« spørger Ketil.

Urma kigger på Pind, der står og slikker sig om munden. »Nej, det er vist bedst, at myrerne klarer det selv.«

Flere steder er der knækket grene og småtræer.

»Hov, hvad er det der?« siger Dafne og peger på en brun papirpose med en gul dobbelt-bue.

»Det er bare affald,« siger Rudi med hele hovedet inde i posen. »Det er slet ikke mere mad i.«

De finder plastik-krus, låg og sugerør rundt omkring. De samler det hele i den brune pose. Uglen flyver afsted med affaldet, mens de andre går videre.

